

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. Ing. D. Ď. - S., M.**, IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. J. H., L., proti žalovaným: **1/ V. Ú. B., a. s., M.**, IČO: X., **2/ JUDr. J. B., Z.**, správca konkurznej podstaty úpadcu Ž., A., spol. s r. o., Š., IČO: X., **3/ I. T., s. r. o., P.**, IČO: X., **4/ N. V., spol. s r. o., S.**, IČO: X., **o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb 92/1998, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob 243/2011-966 z 23. mája 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a**.
Žalovanému 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3Cob 243/2011-966 z 23. 05. 2012 náhradu trov odvolacieho konania žalovanému 1/, 3/ a 4/ nepriznal a zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 146,42 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. 04. 2012, č. k. 3Cob 243/2011- rozhodol, že o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Keďže žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní, vzniklo im podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu ich trov. Odvolací súd nepriznal žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli. Žalovanému 2/ priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu vznikli na právnom zastúpení za dva úkony právnej služby v celkovej sume 146,42 eur, pričom vyčíslený úkon prevzatia zastúpenia mu nepriznal, nakoľko právny zástupca

zastupoval žalovaného 2/ už v konaní na súde prvého stupňa. Ďalej uviedol, že žalovaní 3/ a 4/ by mali taktiež právo na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd im však ich náhradu s použitím § 150 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. nepriznal, a to z tých istých dôvodov, pre ktoré im nepriznal ani právo na náhradu trov prvostupňového konania. Navyše si žalovaní 3/ a 4/ náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 151 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. ani nevyčísľili.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. 06. 2012.

Proti uzneseniu v časti, ktorou súd priznal žalovanému 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania, podal dovolanie žalobca s poukázaním na prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. b/ O. s. p. z dôvodu, že žalovaný 2/ nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a podľa § 237 písm. f/ O. s. p. z dôvodu, že žalobcovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Namietal, že súdy konali so žalovaným 2/, aj keď nemohol byť účastníkom konania, pretože nikdy nebol, nie je a ani nebude spoločníkom spoločnosti Ž. A., s. r. o. Súd mal za účastníka konania pripustiť spoločnosť Ž. A., s. r. o. V súvislosti s odňatím možnosti konať pred súdom uviedol, že súd neakceptoval návrhy a dôkazy žalobcu, ktorými vyvrátil tvrdenia žalovaného 2/ a ktoré mali vo veci zásadný právny význam. Podľa neho konanie trpí inými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože súdy sa neriadili žalobným návrhom. Dovolateľ poukázal na aj nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaní sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania. Dovolanie podľa § 239 ods. 3 O. s. p. nie je preto prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania, ako aj na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), zaoberal sa odvolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z nich.

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie

konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolať vady v zmysle § 237 písm. a/, c/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a tieto nezistil ani dovolací súd.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytykané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či žalovaný 2/ mal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.).

Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo účastníkom konania priznáva. Ide teda o procesnú subjektivitu. Občiansky súdny poriadok ju upravuje v § 19 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 14 ods. 1 písm. c/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovaní, v znení platnom v čase podania návrhu na pribratie žalovaného 2/ (ďalej len ZKV), súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty, alebo konania o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z tohto majetku, možno začať na návrh správcu alebo podaním návrhu proti správcovi; ak ide o pohľadávky, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), môže byť konanie začaté v súlade s ustanoveniami § 23 a § 24. Medzi osobitné predpisy, na ktoré zákon odkazuje, patrí aj Občiansky súdny poriadok.

Citované ustanovenie § 14 ods. 1 písm. c/ ZKV v zmysle § 19 O. s. p. priznáva správcovi konkurznej podstaty spôsobilosť byť účastníkom konania vo veciach, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa na návrh žalobcu právoplatným uznesením z 08. 09. 2004 sp. zn. 26Cb 92/98 pribral do konania na strane žalovaného 2/ správcu konkurznej podstaty spoločnosti Ž. A., spol. s r. o., Š., s poukázaním na citované ustanovenie § 14 ods. 1 písm. c/ ZKV. Správca konkurznej podstaty spoločnosti Ž. A., spol.

s r. o., B., sa stal účastníkom konania na základe uvedeného rozhodnutia, preto dovolací dôvod žalobcu podľa § 237 písm. b/ O. s. p. nie je opodstatnený.

Dovolací súd sa zaoberal opodstatnenosťou dovolacieho dôvodu, tvrdeného žalobcom, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

V súvislosti s napadnutým rozhodnutím o náhrade trov odvolacieho konania dovolací súd nezistil žiadne skutočnosti, významné z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania po rozhodnutí vo veci samej osobitným uznesením podľa § 151 ods. 3 O. s. p., ktoré stručne a zrozumiteľne odôvodnil. Skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s rozhodnutím súdu vo veci samej nie je dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. vo veci rozhodnutia o trovách konania.

Keďže prípustnosť dovolania žalobcu nevyplýva z ustanovení § 239 O. s. p. a neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému 2/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovanému 2/ trovy dovolacieho konania nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2013

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová